

עשרה כללים לכתיבה*

אתגר קרת

כל פנייה בלשון זכר כאן מכוונת לשני המינים, כי הכיף של ההשראה שייך לכולם

1. דאג ליהנות מכתביה.

סופרים תמיד אוהבים לומר שתהליך הכתיבה הוא קשה ומלווה בסבל. הם משקרים. לאף אחד לא נעים לומר שהוא מתפרנס ממה שהוא ממש, אבל ממש, מהנה ומתגמל. כתיבה היא דרך לחיות עוד חיים, עוד הרבה חיים, של אינספור אנשים שאף פעם לא היית אבל שהם לגמרי אתה. כל פעם שאתה יושב מול הדף ומנסה, גם אם אתה לא מצליח, תגיד תודה על האפשרות הזאת להרחיב את הקיום שלך.

2. אהוב את הדמויות שלך.

בשביל שדמות תהיה אמיתית חייב שיהיה בעולם הזה לפחות מישהו אחד שמסוגל לאהוב ולהבין אותה, גם אם הוא לא מקבל אותה או את המעשים שלה. אתם האמא והאבא של הדמויות שאתה יוצר. אם אתם לא תוכלו לאהוב אותן אף אחד לא יוכל.

3. כשאתה כותב אל תדפוק חשבון לאף אחד.

בחיים, אם לא תתנהג בסדר, תגיע לכלא או למוסד סגור אבל בכתיבה הכול מותר. אם יש דמות שמושכת אותך בסיפור שלך - נשק אותה. אם יש בסיפור שטיח שאתה שונא - הבער אותו באמצע הסלון. בעולם הכתיבה אתה יכול להשמיד כוכבי לכת וציוויליזציות שלמות בהקשת מקלדת, ושעה אחרי זה, כשהשכנה הזקנה מהקומה הראשונה תפגוש אותך בחדר המדרגות, היא עדיין תברך אותך לשלום.

4. התחל תמיד מהאמצע.

ההתחלה היא כמו הקצה השרוף של העוגה הנוגע בתבנית. היא אולי הכרחית להתנעת תהליך היצירה אבל היא לא ממש ראויה למאכל.

5. השתדל לא לדעת את הסוף.

סקרנות היא כוח עצום. אל תוותר על הכוח הזה. כשאתה יושב לכתוב סיפור או פרק, שלוט בסיטואציה ובמוטיבציות של הדמויות אבל הרשה תמיד להתרחשויות להפתיע אותך.

6. אל תשתמש בשום דבר רק בגלל ש"תמיד זה ככה".

חלוקה לפיסקאות, מרכאות, דמויות שממשיכות להיקרא באותו שם גם אחרי שהפכת עמוד: כל אלו הן קונבנציות שקיימות אך ורק כדי לשרת אותך. אם הן לא נוחות לך וותר עליהן. העובדה שכלל מסוים מתקיים בכל הספרים שקראת בחיך עדיין לא אומרת שהוא צריך להתקיים גם בספר שלך.

* הטקסט בגרסה המלאה פורסם לראשונה על ידי כתב העת האמריקאי רוקי, תורגם לעברית עבור פורום הפייסבוק "כתיבה צעירה", והופיע [בכתב העת אלכסון](#) בתאריך 20.3.2013.

פיתוח מקצועי למנהלים שנה ב' מפגש 1: בחירת השינוי

7. כתוב כמו עצמך.

אם אתה מנסה לכתוב כמו נבוקוב תמיד יהיה אחד לפחות (ששמו נבוקוב) שיעשה זאת טוב ממך. אבל כשזה מגיע ללכתוב כמורך - תמיד תהיה אלוף העולם בלהיות עצמך.

8. כתוב כשאתה לגמרי לבדך בחדר.

גם אם זה נשמע מאוד רומנטי לכתוב בבתי קפה, נוכחות של אנשים אחרים סביבך גורמת לך במודע או שלא במודע להיות קונפורמי. כשאינן איש סביבך אתה יכול לדבר אל עצמך או לחטט באף מבלי שאפילו תהיה מודע לכך. כתיבה יכולה להיות לפעמים סוג של חיטוט כזה באף וכשיש אנשים בסביבה המשימה הזו יכולה להפוך לפחות טבעית.

9. תן לאנשים שאוהבים את מה שאתה כותב לחזק אותך.

השתדל להתעלם מהשאר. כנראה שמה שכתבת זה לא ממש בשבילם. זה לא נורא, יש עוד הרבה כותבים בעולם. אם הם יחפשו טוב מספיק הם בטח יצליחו למצוא סופר אחר שיקלע לטעמם.

10. שמע את כולם אבל אל תקשיב לאף אחד (חוץ מאשר לי).

כתיבה היא הטריטוריה הכי פרטית בעולם. בדיוק כמו שאף אחד לא יוכל ממש ללמד אותך איך לאהוב את הקפה שלך, כך גם אף אחד לא ממש יוכל ללמד אותך לכתוב. אם מישהו נותן לך עצה שנשמעת ומרגישה מתאימה השתמש בה, אם מישהו מציע משהו שנשמע נכון ומרגיש לא מתאים, אל תבזבז על העצה הזאת אפילו שנייה. היא אולי טובה למישהו אחר אבל לא לך.

שיח בקבוצות - בחרו ושתפו זא"ז:

1. כלל שמבטא תחום חוזק טבעי שלי
2. כלל שבו השתפרתי מאז הכניסה לניהול
3. כלל שחשוב לי להמשיך ולשכלל אצלי: מה אני מאחלת לעצמי בשנת הניהול השנייה?

לדיון במליאה:

אחד ההיבטים של המעבר מניהול שנה א' לניהול שנה ב' הינו שינוי הפוזיציה משלב של 'קריאה' (למידת בית הספר כפי שקיבלתי לניהולי) לשלב של 'כתיבה' (של פרק חדש בדברי ימי בית הספר). שנה א' אולי 'נכתבה' על ידי המנהלת הקודמת, אולם שנה ב' היא כבר היצירה שלכם ונושאת את טביעת אצבעכם.

- האם כללי הכתיבה של אתגר קרת קולעים לעולם של ניהול בית ספר?
- אילו כללים דורשים לדעתכם תרגום על מנת שיתאימו לחוויה שלכם?
- האם יש כללים שלטעמכם אינם רלוונטיים ואף מנוגדים לתפיסת התפקיד שלכם?